

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 6. Vtrum consilium procedat in infinitum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

7 Dices, Procedere à causis ad effectus, est ordo compositionis, vt inquit hic D. Thomás in Corp. atqui processus à fine ad media est processus à causa ad effectus: ergo est ordo compositionis, non resolutionis.

Processus à causis, quæ suis effectibus sunt prioribus existentiâ, est compositionis.

Respondeo, omiſſa ſolutione Caietani, D. Thomam eſſe intelligendum de proceſſu ab illis cauſis quæ ſuis effectibus ſunt priores, non ſolum intentione, ſicut finis: ſed etiam exiſtentiâ; vt materia, forma; cauſa efficiens, tam inſtrumentalis quàm principalis. Proceſſus ab his cauſis ad effectus eſt proceſſus executionis. Vnde proceſſus executionis eſt proceſſus compoſitionis, quia in eo proceditur à cauſis exiſtentiâ prioribus ad effectum: verum proceſſus ab effectibus ad has cauſas, eſt reſolutorius; quia eſt in ea, quæ neceſſariò requiruntur tamquam priora ad exiſtentiâ effectus. Quare eum proceſſus à fine ad media, ſit proceſſus ab effectibus ad cauſas efficientes, eſt proceſſus reſolutorius.

Nec obſtat quod finis vicifiſim ſit cauſa mediourum; quia non eſt ſic cauſa, vt eius exiſtentiâ realis ſupponatur ad exiſtentiâ mediourum: ſed potius vt ſit poſterior. Vnde ſit, vt medium non

conſeatur reſolui in cauſam finalem. Adde in conſultatione non queri media tamquàm effectus finis, ſed tamquàm cauſas, per quas finis producatuſ vel obtineatur.

ARTICVLVS VI.

Vtrum conſilium procedat in infinitum?

8 **C**oncl. Omnis conſultatio eſt finita & ex parte principi; & ex parte termini. Probatuſ, quia in omni conſultatione ſupponitur intentio alicuius finis, de quo nulla ſit conſultatio vel cõtrouerſia. Ex hoc fine tamquam principio deducitur tota conſultatio ad media certo ordine vſque ad extremũ medium, quod eſt in executione primũ; itaque ibi ſiſtit conſultatio. Hinc illud receptum, *Id quod eſt primum in executione, eſt vltimum in intentione, & quod eſt primum in intentione, eſt vltimum in executione.* Vide D. Tho.

Omnis conſultatio eſt finita.

QVÆSTIO XV.

De Conſenſu.

ARTICVLVS I.

Vtrum Conſenſus ſit apprehenſiua virtutis, an appetitiua?

1 **C**oncluſio eſt, Eſſe actum facultatis appetentis. Probatuſ; Quia conſenſus dicit applicationẽ facultatis appetentis ad rem quæ cognitione proponitur.

Conſenſus variè accipitur.

Notandum, Nomen *conſenſus* variè vſurpari. Primò, Pro concordia iudiciorum, ſiue in ſpeculatiuis, ſiue in practiciſ; ſic dicimus Theologiſ conſentire.

Secundò, Pro concordia voluntatum; ſic dicuntur conſentire, qui idem volunt, & idem nolunt.

Tertiò, Accipitur pro actu voluntatis conformantis ſe iudicio intellectus. Dum enim voluntas acceptat quod intellectus iudicat eſſe bonum vel vtile, idem quodammodo ſentit quod intellectus, ac proinde illi conſentit. Sentire enim voluntatis, eſt velle & nolle.

ARTICVLVS II.

Vtrum conſenſus conueniat Brutis?

Negatur.

Concluſio eſt Negatiua. Ratio eſt, Quia conſentire eſt applicare motum appetitus ad id quod cognitione proponitur. Atqui bruta non habent in ſua poteſtate ſuos motus, vt poſſint eos applicare, vel non applicare. Nam propoſitis

obiectis; ex inſtinctu naturali ad ea determinantur; ac proinde non tam à brutis applicantur ad obiecta, quàm ab Auctore naturæ, qui naturales inſtinctus inferuit. Vide ſuprà quaerit. 1. art. 2.

ARTICVLVS III.

Vtrum conſenſus ſit de fine, an de ijs qua ad finem?

Concluſio eſt, Conſenſum propriè eſſe de medijs, non de fine.

Conſenſus eſt propriè de medijs, nõ de fine.

Prior pars patet, Quia conſenſus eſt de ijs, quæ per conſilium definiuntur; ſed definitio conſilij eſt de medijs: ergo & conſenſus.

Alter pars probatur; quia appetitus tendit in vltimum finem naturaliter; atqui conſenſus eſt applicatio libera motus appetitus.

Notandum Primò; Hanc rationem ſolum probare de fine vltimo in genere, ſcilicet nos non propriè conſentire in vltimum finem in genere, ſeu abſtractè conſideratum, quia in hunc tantum naturaliter inclinamur: nam ſi conſideretur vt eſt in certa materia, non inclinamur naturaliter ſeu abſque conſilio. Eadem tamen ratio poteſt extendi ad omnia alia bona, in quæ naturaliter abſque villo conſilio inclinamur. Horum enim omnium appetitio non eſt libera, ſed neceſſaria quoad ſpeciem actus.

Conſenſus etiam eſt in finem. non tantum in media.

Notandum Secundò, Eſt propriſſimè dicamur conſentire in media, tamen hoc nomen non reſtringitur ad media; ſed omnis actus voluntatis acceptantis obiectum intellectu propoſitum, vocatur conſenſus, & reſtantis diſſenſus. Sic dicimur conſentire diuinæ inſpirationi, tentationibus,